

Sıfır Noktasında

– mucit55macit · 03 Ekim 2012

Derin bir vadi.
Ve yamaçlarında gri siyah karışımı,
yalçın kayalar.
Karmaşık duyguların esaretinde,
Baykuş gibi tünedim,
Yüksek bir kaya üstüne.
Yalnızım,
Söz dinlemez yüreğime dargınım,
Birde sana.
şimdi senden çok uzaklardayım.
Lakin,
aşkın gönlümde onarılmaz bir yara.
kanayan kalbimin dayanılmaz sızısı,
yok oluşta, kurtuluşun arzusu.
Hadi gel, der gibi,
sinsice gülümseyen,
doğanın vahşi cazibesi.
belki de hayata son kez bakışimdi.
ulaşmak istediğim sonsuzluğa,
kavuşma zamanıydı.
Kurtulmalıydım,
içimdeki çıkmazdan.
Acı tatlı anıları ve sensizliği,
geride bırakarak.
Boğulur gibi olduğum anlardayım.
Gözlerimi kapatıp,
Derin bir nefes alıyorum.
Sanki ilk kez soluyorum havayı.
Dolu dolu oluyor ciğerlerim.
Düşüncelerim sıfır noktasında,
Ruhumda kocaman bir boşluk,
Gökyüzüne bakıyorum,
anlamsızca.

Vadinin dibinde durgun sular.

Resmini görüyorum, yansıyan ışıklarda.
Duraklıyorum o an.
Sen buradasın ve yine karşımdasın.
Hırçınlaşan duygularımla,
Sesleniyorum adını.
uzun uzun yankılanıyor çığlıklar,
vadinin her yanında.
Adını anmak bile, bana yetti.
Boğazımda düğümleniyor,
Hıçkırıklar.
Ağlama nöbetleri, gözümde yaşlar.
yüreğim kanıyor,
sızlıyor,
inliyor.
aşka isyanlardayım...

ıslık çalıyorum,
bilmem ki neden?
mermi sesi gibi çınlıyor kayalarda.
Bir balıkçıl hızla uzaklaşıyor,
Korku içinde.
Uzaktan havlamalar...
Gözlerim suların üzerindeki resminde.
Beni çağırıyorsun yanına.
"Bekle geliyorum sevgili"
Diyerek, doğruluyorum.
Son kez,
Gökyüzünde gözlerim.
Affet Allah'ım...

Serin bir yel okşadı saçlarımı,
Ve derin vadiyi.
Resmin kayboldu suların üzerinden.
Bıraktım kendimi boşluğun kucağına.
Bir an,
Kuşlar gibi özgür,
Uçuyordum kanatsız.
serin sulara dalıyor bedenim.
Kayıyorum derinlere.

Etrafımda alaca karanlık bir dünya.
Seyrediyorum kendimi uzaktan.
Bir bir geçiyor gözlerimin önünden,
yaşamın sayfaları.
Ve Sen yine karşımda,
Kolların uzanıyor kollarıma.
Tutmak istiyorum hasretle,
Kayboluyorsun.
Zamansız bir gidiş miydi?
Gidişim.
Ürperiyorum birden.
Aydınlığa doğru uzanıyor kollarım,
Kendiliğinden.

saniyeler kalmıştı,
Sonsuzluğun hazzına.
Heyhat!
Bir kez daha başaramadım.
Aşkın esaretinden,
Kurtulamadım.

Mehmet Macit
25.10.2012